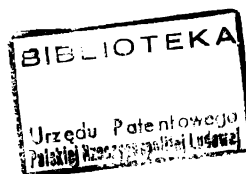

Warszawa, 8 lutego 1934 r.

E 21d 11/24

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

5c 11/24

Nr 19261.

~~Kl 5 e, 9/10.~~

„Górnostephan“ Budowa Szybów i Roboty Górniczo-Wiertnicze
Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością
(Katowice, Polska).

Złącze ogni obudowy stalowej i żelaznej w wyrobiskach kopalnianych.

Zgłoszono 7 lipca 1932 r.

Udzielono 21 października 1933 r.

Pierwszeństwo: 4 maja 1932 r. (Niemcy).

Wynalazek dotyczy połączenia poszczególnych ogni obudowy stalowej i żelaznej w wyrobiskach kopalnianych, np. połączenia kap ze stemplami lub w obudowie szybu pojedynczych jarzm albo też poszczególnych odcinków obudowy wielokątowej. Przy tych połączeniach obudowy mogą być używane szyny stalowe i wszelkiego rodzaju kształtowniki. Najlepiej nadają się do tego szyny kolejowe, żelazne kształtowniki i dwuteowniki. Połączenia te są sztywne, jednak po wstawieniu podatnych materiałów np. drewnianych klocków można im nadać pewną podatność.

Podczas gdy dawniej przy obudowie odrzwiowej były wykonywane połączenia

stempla z kapą zapomocą siodełek (gniazdek, narożników) albo zapomocą łubków, przymocowanych do stempli, i wygiętych tak, aby między łubkami mieściła się kapa, przy połączeniu według wynalazku, albo zupełnie zbędne są wszelkie środki pomocnicze dzięki odpowiednim wykrojom, stanowiącym konstrukcję tego połączenia, albo też stosowane są tylko niewygięte proste łubki, które lepiej zabezpieczają kapę przed przekręceniem się, a stemple — przed wyściśnięciem w kierunku chodnika.

Przy obudowie szybów połączenie jest takie samo, jak przy obudowie chodników.

Na rysunku uwidocznione są przykłady wykonania wynalazku. Fig. 1 i 2 przedsta-

wiają łączone ze sobą końce kapy i stempla, w widoku z boku; fig. 3 przedstawia przekrój wzdłuż linii AB na fig. 1, fig. 4 — widok czołowy końca stempla, fig. 5 — widok stempla, połączonego z kapą, fig. 6 — 10 przedstawiają drugą postać wykonania połączenia, fig. 11—15 — trzecią, fig. 16 — 20 — czwartą.

Przedstawione na fig. 1 — 5 złącze jest zamkniętym połączeniem czołowym. Po wycięciu szyjki a i stopy b na końcu jednej szyny kolejowej i przez wycięcie wykroju c poprzez stopę b_1 w głąb szyjki a w drugiej szynie tworzy się połączenie, umożliwiające złożenie tych szyn, stanowiących poszczególne ogniwa obudowy, w bardzo prosty sposób, a to tylko przez wsunięcie główki jednej szyny w wykrój c , wykonany w drugiej szynie.

Złącze według fig. 6 — 10 jest otwartym połączeniem czołowym, w którym jedna szyna jest wykonana tak samo, jak w połączeniu według pierwszej postaci wykonania. Druga szyna jest tak ukształtowana, że na jej końcu część stopy b i szyjki a_1 ścięta jest tak, aby główka f jednej szyny mogła być wsunięta w wykrój c drugiej szyny. Podczas gdy w wykonaniu pierwszym złożenie poszczególnych szyn może nastąpić tylko przez wsunięcie główki f od dołu przez stopę b_1 , w wykonaniu według fig. 6 — 10 jest ono możliwe przy wsunięciu główki f z boku.

Złącze według fig. 11 — 15 jest stopowym połączeniem na łubki. W tem połączeniu jedna szyna pozostaje niezmieniona, jednakże na końcu jej przykręca się względnie przynitowuje proste łubki a_2 . W drugiej szynie wycina się stopę b_1 po obu stronach szyjki a_1 na szerokość łubków a_2 tak, aby szyjka a_1 tej szyny była uchwycona łubkami a_2 drugiej szyny. Połączenie jednej szyny z drugą może następować w ten sposób, że po przymocowaniu obydwu łubków do jednej szyny wsuwa się rdzeń drugiej szyny między łubki a_2 lub też po przymocowa-

niu jednego łubka nasadza się drugą szynę z boku i wówczas dopiero przymocowuje się drugi łubek a_2 .

Złącze według fig. 16 — 20 jest połączeniem szyjkowo stopowym. W jednej szynie wycina się stopę b na tyle, aby w wycięciu c drugiej szyny pomieściła się główka f i szyjka a pierwszej szyny. Składanie jednej szyny z drugą może następować po wsunięciu szyjki a pionowej szyny w wycięcie c szyjki a_1 , albo też pozioma szyna może być wsunięta na pionową — z boku. W razie potrzeby można w tych wszystkich złączach poszczególne odcinki każdego z nich jeszcze mocniej łączyć ze sobą przy pomocy dodatkowych śrub, sworzni lub łubków.

Przy wszystkich złączach odpada stosowane dotychczas siodło kapy, przyczem żadne z ogniw obudowy nie może się przesuwować w bok lub do chodnika. Przez połączenie niniejsze osiąga się, że ogniwo obudowy, stanowiące kapę, nie może się przekręcić. Złącze może być używane w szynach, chodnikach i sztolniach przy prostej jak też i łukowo wygiętej obudowie.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Złącze ogniw obudowy stalowej i żelaznej w wyrobiskach kopalnianych, składające się z szyn lub kształtowników, których połączenie następuje przez proste włożenie jednych w drugie, znamienne tem, że końce ogniw obudowy są zaopatrzone w tak wycięte wykroje, aby bez innych środków pomocniczych uniemożliwione było przekręcenie i przesunięcie ogniw względem siebie lub też boczne obsunięcie.

2. Złącze według zastrz. 1, znamienne tem, że na końcu jednego ogniwa szyjka (a) i stopa (b) są wycięte, a w drugim ogniwie wycięty jest wykrój (c) w stopie i szyjce w pewnym odstępie od jej końca, przyczem szerokość wykroju (c) w stopie (b_1) odpowiada szerokości główki (f) pierwszego ogniwa.

3. Złącze według zastrz. 1, znamienne tem, że na końcu jednego ogniwa szyjka (a) i stopa (b) są wycięte, a na końcu drugiego ogniwa wycięty jest wykrój w środkowej części stopy o szerokości główki (f) pierwszego ogniwa oraz w szyjce (a_1).

4. Złącze według zastrz. 1, znamienne tem, że na końcu jednego ogniwa wycięta jest tylko stopa (b), a na końcu drugiego ogniwa wycięty jest wykrój w szyjce (a_1) i w środkowej części stopy (b_1) o szerokości, odpowiadającej grubości szyjki (a) w taki sposób, aby główka i szyjka jednego ogniwa znajdowały pomieszczenie w szczelinowym wycięciu drugiego ogniwa.

5. Odmiana złącza według zastrz. 1, znamienna tem, że na końcu jednego ogni-

wa przymocowane są łubki (a_2), a w drugim ogniwie wycięte są wykroje boczne w stopie tak, aby szyjka (a_1), zaopatrzona w wykroje (c), została wsunięta pomiędzy łubki.

6. Złącze według zastrz. 1 — 5, znamienne tem, że między ogniwa wkładane są podatne materiały, jak np. drewno, przez co uzyskuje się podatność obudowy.

„Górnostephan“
Budowa Szybów i Roboty
Górnico-Wiertnicze
Spółka z ograniczoną
odpowiedzialnością.
Zastępca: Inż. J. Wyganowski,
rzecznik patentowy.

